

[Holger Eriksen.]

Hvad det saglige angår, giver dette ændringsforslag intet til tjenestemændene med de små lønninger, det giver meget lidt til tjenestemænd med mellem lønninger, men det giver meget til tjenestemænd med store lønninger, formodentlig ud fra skriftens ord om, at hvo, som meget har, ham skal meget gives.

Det er naturligvis rigtigt, at ordningen med reguleringstillæggene ikke giver de høje lønninger samme procentuelle tillæg som de mindre lønninger, men dels har der i hvert fald tidligere fra alle sider været enighed om, at det egentlig heller ikke var påkrævet og rimeligt, dels må man ikke glemme, at der ved lønningssloven af 1947 blev bødet på dette forhold, idet man gav det pensionsgivende tillæg et trin udover det, der oprindeligt havde været enighed om i det store flertal af lønningskommissionens medlemmer, og desuden skubbede man en ny sats ind i reguleringstillægget, såvidt jeg husker ved 6 000 kr.s grænsen, således at alle, der lå over den indtægt, derved fik en ikke uvæsentlig lønstigning. Der opnåedes derved enighed mellem alle rigsdagens partier og med alle de repræsenterede organisationer.

Der kan derfor være tale om mis-handling af bestemte grupper, langt mindre være tale om en klassepræget lønpolitik. Det sidste er de konservative og retsforbundets forslag derimod udtryk for. Dets formål er at bryde den enighed, der hidtil har eksisteret på dette område, og dets konsekvenser måtte være, at der nu kun to år efter, at den forrige lønningskommission havde afsluttet sit arbejde, måtte nedsættes en ny, idet en så voldsom ændring på enkelte områder naturligvis måtte indebære, at man tog samtlige tjenestemandsslovens principper op til revision. Jeg tror dog ikke, at det ville være heldigt, og jeg tror heller ikke, der er ret mange, der har lyst til at gå ind for en sådan tanke.

Hvad kommunisternes ændringsforslag angår, er jeg ikke i stand til at se, hvor mange millioner de vil komme til at koste, men jeg er klar over, de betyder et langt grovere overbud end det ændringsforslag, som de konservative har sluttet op om, og det er vel kommunisterne ligefrem forpligtet til at fremsætte.

De taler naturligvis heller ikke om, hvor pengene skal komme fra, men jeg går ud fra, at jo større udgifter staten får, des gladere er de, for des større mulighed har de for at drive en hidsig skatteagitation omkring på arbejdspladserne. Jeg har jo som formand for skatteudvalget haft den ære ved flere

lejligheder at modtage deputationer fra kommunistiske arbejdergrupper, som forklarede os, at de simpelthen ikke kunne betale skatterne, og hvis de ikke blev nedsat, ville de simpelthen høre op med at betale. Det var tonerne fra den side, og nu kommer de samme og forlanger store millionudgifter. Der er ikke ret meget mening i den slags og skal vel heller ikke være det.

På mit partis vegne skal jeg altså fraråde vedtagelsen af de stillede ændringsforslag og anbefale at stemme for flertallets indstilling.

Thisted Knudsen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, i dag bestrider formandshvervet, skal jeg knytte nogle bemærkninger til de stillede ændringsforslag.

De af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag skal jeg tilråde at stemme imod. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen oplyste intet om, hvad dets forslag ville koste. De er efter min opfattelse finansielt set frit svævende i luften. Det er jo sin sag at anbefale tinget at stemme for et forslag, når man intet som helst oplyser om, hvad det i virkeligheden vil koste statskassen.

Forsåvidt angår det af det konservative folkeparti og retsforbundet stillede ændringsforslag, må vi erkende, at her er rejst et problem. Dette problem er ikke af ny dato. Også vi har haft opmærksomheden henledt herpå. Spørgsmålet er på længere sigt, om det er berettiget eller forsvarligt af staten gennem sin lønpolitik på forskellig måde, herunder navnlig ved det ensartede reguleringstillæg, at udjævne forskellene i tjenestemandslønningerne mere og mere. Man gør det også ved dette forslag og vil, hvis det ikke sker en ændring i denne politik med nye reguleringstillæg, gøre det i fremtiden.

Ifølge grundprincippet i lønningssloven erkender staten, som også fremhævet fra denne talerstol, at der må være forskel på lønningerne. Embedet, hvortil kræves det store ansvar og den store uddannelse, må nødvendigvis vederlægges med en større løn end det embede, hvortil kravet om uddannelse og ansvar er mindre. Men det er rigtigt, hvad ordføreren for det konservative folkeparti fastslog her, at staten ikke fuldt ud drager konsekvenserne af denne sin egen lønpolitik, og det er også rigtigt, at dette forslag ikke gør det.

Vi vil derfor gerne sige til den højtærede finansminister, at vi erkender, at der her foreligger et problem, og vi har velvilje overfor den tanke, som er nedlagt i det